

af, at Fæstevæsenet usforandret skal vedblive at bestaae. Om dette Par Indsigelser vilde jeg ikke tilbageholde min Mening, forinden Sagen gaaer til Afstemning, forat det ikke skulde see ud, som om man ved sin Tausghed godkjendte deres Rigtighed.

Holstein. Der er om nogle af de foreliggende Vædringsforslag fremkommet adskillige Udtalelser, hvortil jeg dog vil s ie adskillige Bemærkninger, Endnu i dette Dieblif er der af den ærede sidste Daler berørt et Punkt, hvorom jeg tilstaaer, at jeg er fuldkommen uenig med ham; det er med Hensyn til Bestemmelsen om at gjøre det muligt for Fæsterne at fremtvinge et Salg af Gaarden i Genhold til Lovens Evangsbestemmelse i § 1 og 2, naar han har naaet en Alder af 60 Aar. Der er imidlertid en Omstændighed, som det ærede Medlem ikke berørte, og det er, at en saadan Bestemmelse jo i væsentlig Grad vil modvirke den egentlige Hensigt med hele Loven; thi hvad er Hensigten med Loven? Det er dog vist — derom ere Alle enige — ikke det, at Gaarden omsider skal komme til Auction; nei, det er just at forhindre, at den kommer dertil. Hensigten med de Foranstaltninger, der træffes her med Hensyn til Auctionen, er at bringe begge Parter, der ere interesserede i Sagen, til at søge at komme til en gjensidig, frivillig Overenskomst, inden dette Tidspunkt indtræder. Det er kun for det Tilfælde, at Parterne ikke kunne blive enige, at Auctionen træder til; men en Bestemmelse som denne vil ligefrem indeh de en Slags Dpfordring for den Paagjældende til ikke at indlade sig paa en frivillig Overenskomst, men ialfald ganske velig forhale Sagen, indtil han har naaet det 60de Aar, fordi han saa veed, at han, naar Enigheden ikke er opnaaet, har Ret til at forlange Auction. Han veed derimod ikke, naar hans Død indtræffer. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 1 angaaer, som jeg igaar ikke omtalte, da maa jeg aldeles tiltræde de Udtalelser, der ere fremkomne med Advarsel med at gaae ind derpaa. Ved enhver selvst Lov er det jo en væsentlig Betingelse, at den er fuldkommen klar, men ved en Lov af denne Art gjør denne Fordring sig i dobbelt Grad

gjældende. At der bruges en Betegnelse i § 1, der ialfald gjør det mindre klart, hvad Loven egentlig tilsigter, er i sig selv en stor Ulempe for hele Loven og for hele Sagens Ordning; men naar dertil sluttier sig den Omstændighed, som ikke kan vises bort, at det Udtryk, som foreslaaes sat istedetfor Ordet Gaard, frister til at antage, at der ligger en Tendens i denne Lov til at tage Noget med, som vi her ere enige om ikke skal tages med, saa maa det erkjendes for at være fuldkommen feilagtigt. Der er fra flere ærede Daleres Side, navnlig de ærede Medlemmer for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. M ller) og for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) udtalt, at det var meget betænkeligt at gaae ind paa Vædringsforslaget under Nr. 6, som jeg kun har tiltraadt subsidiairt. Men dette undgaaes fuldkommen derved, at de Herrer gaae ind paa mit Vædringsforslag under Nr. 5; hvis dette vedtages, saa er der ikke Tale om Vedtagelse af Forslaget under Nr. 6. Jeg skal forøvrigt bemærke, at jeg betragter denne hele Lov som i dette Dieblif værende paa det Stadium, hvor man kan tale sig tilrette derom, og jeg er ikke saa selvf rdelig n seende, at jeg jo — om jeg maa bruge dette Udtryk — kan prutte lidt af, naar jeg kan faae Noget derfor. Det kommer an paa, hvorledes de følgende Paragrapher ville stille sig. Her i §§ 1 og 2 er der opstillet, hvad der er det Tvingende for Jorddrokten. Han skal sælge og han skal afgive en Deel af den Sum, som udkommer ved Auctionen. Det, der lydes ham istedet, det, der skal friste ham til at gaae ind paa dette Arrangement, li;ger ikke indenfor det, der nu er under Forhandling; det komme vi til i det følgende, det indeholdes i §§ 8, 9 og 14. Hvorledes man vil stille sig til disse Paragrapher, ville vi senere faae at see, men deraf vil det i væsentlig Grad være afhængigt, hvorledes jeg maa stille mig til dette Forslag. Jeg skal imidlertid dog s ie til, hvad der er berørt af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds, som først havde Ordet idag, at man jo idetmindste kunde bringe i Forslag, om man ogsaa ikke kunde blive enig derom, at f yde en Gjenvei, nemlig at bestemme for en Tid, efterat